

საპროლეტარული სსრ ფიზიკური კულტურისა და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროლეტარული კულტურის სახელმწიფო ორგანიზაციის

ЛЕЛО ОРГАН ГОСУДАРСТВЕННОГО КОМИТЕТА ФУЗИКНСКОЙ СР ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОФСОЮЗОВ

9 თებერვალი, 1988 წ. № 194 (9861) შპსი 3 კბ.

გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან

ახალგაზრდული პარტიის საერთაშორისო ფესტივალი

პროლეტარული, როკების ახალგაზრდობას ანუხებს

ფესტივალის მიზნები, — თქვა მისი საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარემ, საკავშირო ალკეცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ნ. პალცევიამ, — აისახა ამ წარმომადგენლობითი ფორუმის დევიზით: „ახალგაზრდული პარტია ახალი პოლიტიკური აზროვნებისა და ურთიერთგაგებისათვის“.

ახლა, ცხოვრების ყველა მხარის გარდაქმნის, განახლების პერიოდში განიზარდა ახალგაზრდული პარტიის როლი, გაძლიერდა მკითხველთა ნდობა, ყურადღება მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისადმი. მომავალი დილაობა, უპიკელო, ხელს შეუწყობს დემოკრატიზაციისა და საჯაროობის საკეთილდღეოდ ახალგაზრდობის უფლებებისა და პრეტერსებისათვის ბრძოლაში ურთიერთობის მექანიზმების განვითარებას.

ფესტივალზე მოწვეული არიან არა მარტო ურთიერთობის, არამედ მათ პუბლიცისტთა გმირებიც, ცნობილი ახალგაზრდა მწერლები, მსახიობები და მხატვრები, მეცნიერები, სპორტსმენები. თავად შეხვედრის მონაწილეებმა განსაზღვრეს დისკუსიითა თუ მუშაობით. ეს, კერძოდ, არის „ველოლოკია: პასუხისმგებლობა მომავლის წინაშე“, „ზოგადსაკაცობრიო და ერთგვარი ღირებულებანი — დაპირისპირება თუ ერთიანობა?“, „სიტყვის თავისუფლება — როგორ გვეხმარება?“... დისკუსიები, დისკუსიები გაიმართება არა მარტო საფესტივალო ქალაქში, არამედ ახალგაზრდულ კლუბებსა და კაფეებშიც. მათი მონაწილენი მუშაობენ არა მარტო საერთაშორისო სოფლის რაიონებში, შეხვედრიან რესპუბლიკის ქალაქებსა და ქაბულებს. ეწვევიან შრომით კოლექტივებსა და სტუმართმოყვარე მასპინძელო ოჯახებს. ფესტივალის საინტერესო და მრავალფეროვანი პროგრამა შეიცავს შეხვედრებს ახალგაზრდა მწერლებთან და სტუდენტებთან, მეცნიერებთან და კინემატოგრაფისტებთან, მხატვრებთან და მუსიკოსებთან, გამოფენების დათვალიერებასა და კონცერტებზე დასწრებას, სპორტულ შეჯიბრებასა და კარნავალში ერთობლივ მონაწილეობას, თბილისის ღირსშესანიშნაობათა გაცნობას (საქინფორმ).

„მშენებელი“ სსრ კავშირის ორგანიზაციის რეპროდუქცია

ორგანიზაციის რეპროდუქცია

რეპროდუქციის მიზნები და პრინციპული მხარდები

„...აიბა, ვაზა! აიბა, ვაზა!“ — ქუთაისელი რეპროდუქციის ტრადიციულად ქვეული ეს ვაჟაკური შექმნილი, ალბათ, ყველაზე ძალუძრად ახლა, ამ წუთებში გაისმოდა. და არა მარტო ცენტრალური სტადიონის რეგების მოედანზე, სადაც ათასობით ნაღმა გულშემატკივარმა აიტაცა გამარჯვების სიმბოლო „ნაქურთი“ ეს ყიფინა — იგი საყვარელი გუნდის წარმატების მთვლიანობაში გარინდულ მთელ ქუთაისს ერთბაშად მოედო.

თუმცა ასეთი დიდი გამარჯვება იოლად არასდროს არ მოდის და გამონაკლისი, ცხადია, არც წლევიანდელი მართლწინი სეზონი გამოდგა.

კვებში გამოავლინეს ქუთაისელმა რეგებისტემმა შესაშური ნებისყოფა, ფსიქოლოგიური სიმტკიცე და შეიძლება ითქვას, ერთი ამოსუნთქვით განვლეს ფინიშის სწორი. საბოლოო მიზნის მისაღწევად, როგორც წინა წლებში, ახლაც აკადემიის გუნდის ძლიერ დასჭირდა. მონიერელები წაგებენ შემთხვევაში პირველად აღმოჩნდებოდნენ საპროზო აღდგომის მიღმა, ეს კი წარმატებით განვითარებულ მფრინავებს, ბუნებრივია, ხელს არ აძლევდათ. ამიტომ, ნათელია, რა ძველ და უკომპრომისო ორთაბრძოლას გვირდებოდა XXV ჩემპიონატის ბოლო მატჩი. სხვათა შორის, ამ თამაშის დაწყებამდე ვერაფრით ვერ შევძელით გაგვეცოცხლებინათ და ალმა-ათის არმიელთა გუნდის შეხვედრის შედეგი. კრასნოიარსკელთა გამარჯვების შემთხვევაში ხომ ქუთაისელნი ჩემპიონებად გავიდოდნენ მოედანზე (ბოლო ტურში მხოლოდ არმიელებს შეეძლოთ დასწვოდნენ „მშენებელს“, თუ, რა თქმა უნდა, ჩემი გუნდი დამარცხდებოდა, ალმა-ათელები კი გამარჯვდებოდნენ).

სწორედ აქ, ამ ურთულეს მონაცემში გუნდის თითოეული წევარს.

გაზეთ „თბილისის“ პრიზები

კონსტიტუციის დღისადმი მიძღვნილი ტრადიციული მძლეოსნური ამანათობენი თბილისელებთან ერთად ნაცნობი შეჯიბრებაა. იგი ქალაქის ყველაზე სისხლსაყვარე მავსიტრალზე ტარდება და არის გამო მულდამ დიდ ძალისხმევას მოითხოვს ორგანიზატორების — ქალაქის სპორტკომიტეტის მუშაკებისაგან, ავტონისპექციისა თუ მსაჯებისაგან: ხუთიოდე კილომეტრის სიგრძის ტრასაზე (რუსთაველის პროსპექტი, ლენინის ქუჩა, ჩელუსკინელების ხიდი, პლენარის პრ. სანაპირო, პუშკინის ქუჩა) იოლი არ არის უსაფრთხოების ზომების მიღება და შეჯიბრების დებულებები დაცვა.

შპსი რედაქციის მსოფლიო კონკრეტულია და ახლა ირგანოებისა და ნაწარმის რედაქციის შტაბი

ანგარიში კვლავ თანაბარია

როგორც ვიწყებოდით მეხუთე პარტია გადაიღო იოსელიანის მცირე პოზიციური უპირატესობით, მაგრამ ეტყობა პრეტენდენტმა არცერთ უკეთეს სვლა ჩაიწერა (ჯოდა 41... ა6) და პარტია მე-60 სვლაზე ყამით დამთავრდა: 41... კ: e4+ (ჩაწერილი სვლა) 42. მეფ2 მეფ6 43. მეფ7 მეფ8 44. ე: b5 კ6 45. ე: ხ8 კ5+ 46. მეფ1 კდ7 47. ხ4 კხ3+ 48. მეფ2 ეე7+ 49. მეფ2 კფ2 50. მეფ5 კე3+ 51. მეფ1 კე4+ 52. მეფ2 კფ5+ 53. მეფ1 კე4+ 54. მეფ2 კფ5+ 55. მეფ1 კფ2 56. ე: ხ8+ მეფ5 57. მეფ7+ მეფ4 58. მეფ6 ეე5 59. მეფ5+ ეფ 60. კდ2 კე3.

ინმა მეორე პარტიისაგან განსხვავებით მე-16 სვლაზე ახალი გავრძელება გამოიყენა. მართალია, ჩიბურდანიძემ ცენტრში იზოლირებული პაიკი მიიღო, მაგრამ იოსელიანისთვის მისი მოგება არ იყო ადვილი. მიტელში მიღებული თანდათან გაიკვალა და 22-ე სვლაზე პოზიცია სავსებით გათანაბრდა. ინდშილში შეგება შეძლეს c ხაზის ეტლით დაკავება. პარტია 42-ე სვლაზე გადაიღო. სპეციალისტების აზრით ყამი იყო მოსალოდნელი და მართლაც მეორე დღეს გადაღებული პარტიის დამთავრებისას მე-60 კვება კიდევ 5 სვლა გააკეთეს და დაზავდნენ.

6 თებერვალი გამართა შეიქმნე პარტია. შევებით მოთამაშე მია ჩიბურდანიძემ კვლავ ესპანურ პარტიის მიმართ. მსოფლიო ჩემპიონატი

კა4 მ6 5. 0-0 კე7 6. ეე1 ბ5 7. კბ3 დ6 8. ც3 0-0 9. ხ3 კე6 10. დ4 კ: ხ3 11. ლ: ბ3 ეე8 12. ბმდ2 ედ 13. ცდ მე5 14. ლდ1 ც5 15. მფ1 კფ8 16. მეფ3 ცდ 17. მ: დ4 ე6 18. კფ4 ლხ6 19. ეე1 კე7 20. მფ3 მდ4 21. ბ3 მე5 22. ეე2 მ: მ3 23. ლ: მ3 ეე2 24. ეე1 ე: ც2 25. ე: ც2 ხ5 26. ეე5 მდ7 27. ლდ1 კფ8 28. ემდ ლ6 29. მეფ1 ეე8 30. მ3 ლც1 31. ლ: ც1 ე: ც1+ 32. მეფ2 ეე6 33. კფ4 მე5 34. მე2 მე6 35. ეე3 კე7 36. მეფ3 კდ8 37. მფ4 კა5 38. ემ1 ეე2 39. ე: ე6 ედ 40. ა4 ეე3 41. კფ4 ე5 42. ეე5 (ჩაწერილი სვლა) ე: ხ3 43. აბ აბ 44. ხ4 კბ4 45. ეე7 კე5 46. ემ5 მეფ7 47. კ: მ6 კ: მ6. ყამი.

ქალთა 48-ე...

ალმა-ათაში დიდიწყო სსრ კავშირის მოჭადრაკე ქალთა 48-ე ჩემპიონატი. წილისყრის მიხედვით მეტოქენი ასე განლაგდნენ: სპორტური ცხრილი: ელმირა სახატოვა (ალმა-ათა), სვეტლანა პეტრევა (ფრუნზე), ნანა ალექსანდრია (თბილისი), ანტურ სოფიევა (ბაქო), მარინა შერემეტევა (კიშინიოვი), ნინო მელაშვილი (თბილისი), ქეთევან კახიანი (გარდაბანი), ლიუდმილა კულოკოვა (ერევანი), იულია დიომინა (ნოვოსიბირსკი), გულნარა სახატოვა (ალმა-ათა), ზოია ლულოვი (ლგოვი), თამარ კოვანი (ჩიბენტი), რაისა

ვილელსონი (ვოტკესკი), ელვირა ხოროვეცი (მინსკი), სვეტლანა პრუდნიკოვა (ნოვოსიბირსკი), ნინო გურიელი (თბილისი), ფლორა უსკოვა (ალმა-ათა), ირინა ჩელუსკინა (ლგოვი). გთავაზობთ I ტურის შედეგებს: ალექსანდრია-გურიელი — 0:1, გ. სახატოვა-დიომინა — 0:1, კულიკოვა-ლულოვი — 1:0, შერემეტევა-ხოროვეცი — 1:0, მატვეივა-უსკოვა — 1:0, მელაშვილი-ვილელსონი — 0:1, ე. სახატოვა-ჩელუსკინა — 0:1, კახიანი-კოვანი — 0,5:0,5, სოფიევა-პრუდნიკოვა — 0,5:0,5.

6 პარტიის შემდეგ ანგარიში კვლავ თანაბარია — 3:3. ტელეფონით, „ლელოს“ ხუცე, კორ. გუზინ... რედაქციის მსოფლიო კონკრეტულია და ახლა ირგანოებისა და ნაწარმის რედაქციის შტაბი

ოლიმპიადება გაგმას გადააჭარბეს

საბჭოთა კავშირის მოყვარულნი არიან ტურნირები, რაც XXIV ოლიმპიური თამაშების დასრულების შემდეგ კიდევ უფრო დასტურდა. მათი მხარეობის გამოხატულებები დასრულდა, რაც XXIV ოლიმპიური თამაშების დასრულების შემდეგ კიდევ უფრო დასტურდა. მათი მხარეობის გამოხატულებები დასრულდა, რაც XXIV ოლიმპიური თამაშების დასრულების შემდეგ კიდევ უფრო დასტურდა.

მაშ ასე, რომელმა საზოგადოებამ ოლიმპიური წილი შეიტანა საქართველოს სპორტსმენთა გამოსვლაში. თავდაპირველად გეტყვით იმას, რომ თორმეტი ოლიმპიური მედალი, რომელიც საქართველოს წარმომადგენლებმა მოიპოვეს, ოთხ სპორტსაზოგადოებრივ და უწყებებზე ნაწილდება. ესენია: საბჭოთა არ-

მია, პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება, „ლინამო“ და „შრომითი რეზერვები“, მაგრამ ვიდრე ცხრილებს შემოგთავაზებდეთ, ჯერ პრიზიორთა სადასტურების გაგაცნობთ: ოქროს მედლები — ნინო სალუქვაძე (საბჭოთა არმია), დავით გობეჯიშვილი („ლინამო“), ვლადიმერ აფთიაღური („ლინამო“ — პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება), გელა კეტაშვილი („ლინამო“); ვლადიმერ გოგოლაძე (პროფკავშირების საზოგადოება — საბჭოთა არმია). ვერცხლის მედლები — ნინო სალუქვაძე (საბჭოთა არმია), ლეონ ხაბელოვი („შრომითი რეზერვები“), ბრინჯაოს მედლები — ამირან ტოტიკაშვილი და გიორგი თენაძე (ორივე — საბჭოთა არმია) — პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება, ვანტანგ იაგორაშვილი (საბჭოთა არმია), მათა ახარაშვილი (პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება), მიხეილ გიორგაძე („ლინამო“).

მედალები

	ო.	ვ.	ბ.
საბჭოთა არმია	1	1	2
პროფ. სპორტსაზ.	—	—	2
„ლინამო“	2	—	1
„შრ. რეზერვები“	1	1	—

	ო.	ვ.	ბ.
საბჭოთა არმია	16,88	24,84	
პროფ. სპორტსაზ.	8,80	18,57	
„ლინამო“	6,84	12,06	
„შრ. რეზერვები“	12,00	5,00	

შენიშვნა: მედლებისა და ქულების რაოდენობა დაანგარიშებულია პარალელური ჩათვლის გათვალისწინებით.

ოლიმპიური თამაშების წინ საქართველოს სპორტსმენების დაგეგმილი პედაგოგიური და სპორტული მომზადების შედეგები

ოლიმპიური თამაშების წინ საქართველოს სპორტსმენების დაგეგმილი პედაგოგიური და სპორტული მომზადების შედეგები. საქართველოს სპორტსმენების დაგეგმილი პედაგოგიური და სპორტული მომზადების შედეგები. საქართველოს სპორტსმენების დაგეგმილი პედაგოგიური და სპორტული მომზადების შედეგები.

თა წარმატება და მათ გამოსვლას კეშმარიტა სპორტული გმირობა უწოდა, ვინაიდან სეულში ყველაზე თავისი შესაძლებლობების მაქსიმუმი გამოამჟღავნა (სხვათა შორის, პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება), ვანტანგ იაგორაშვილი (საბჭოთა არმია), მათა ახარაშვილი (პროფკავშირების სპორტსაზოგადოება), მიხეილ გიორგაძე („ლინამო“).

ნიშანდობლივია ერთი ფაქტი: იმ სახეობებში, რომლებშიც საქართველოს წარმომადგენლები უმეტესად დაარჩნენ, მათი შედეგები საბჭოთა სპორტსმენებს შორის საუკეთესო იყო. ეს ერთხელ კიდევ ხაზს უსვამს რესპუბლიკის ოლიმპიელთა მაღალ ოსტატობას.

დაბოლოს, შედარებისთვის გთავაზობთ საქართველოს სპორტსმენთა მიერ მოპოვებული მედალების რაოდენობას ყველა ოლიმპიური თამაშებში.

წელი	წელი	ო.ვ.ბ.	სულ
1952 წელი. ჰელსინკი		3 2 8	
1956 წელი. მელბურნი		2 — 6	8
1960 წელი. რომი		2 5 8	10
1964 წელი. ტოკიო		2 4 5	11
1968 წელი. მენსეი		2 2 6	6
1972 წელი. მიუნხენი		6 1 4	11
1976 წელი. მონრეალი		3 1 2	6
1980 წელი. მოსკოვი		3 4 5	12
1988 წელი. სეული		5 2 5	12

მანი შიკარისა, მანი განსჯისა

როგორ შეიძლება შევადაროთ საქართველოს სინქრონული ცურვის ოსტატთა გამოსვლა ჰაბუკთა II საკავშირო სპორტულ თამაშებზე? ამ კითხვას პასუხი რომ გავცეთ, უნდა გავიხსენოთ I თამაშების შედეგები, აგრეთვე უკანასკნელ პერიოდში საკავშირო სპორტულ თამაშებში ასაკის სპორტსმენთა გამოსვლები, მათი მიღწევებები და მხადების პირობებიც.

არც ის უნდა დაგავიწყდეს, საქართველოს ნაკრებს I და II თამაშებზე ვისთან უხდებოდა ბრძოლა, ურთიერთობის გარკვევა.

I საკავშირო თამაშების მონაწილეები, ისე როგორც სპორტის ყველა სახეობის წარმომადგენლები, თითო გუნდით გამოდიოდნენ. მაშინ ჩვენმა სინქრონული ცურვის ოსტატებმა გუნდურ პირველობაში მოსკოვის, რუსისა და ლენინგრადის წარმომადგენელთა შემდეგ მეოთხე ადგილი დაიკავეს, პირად ასპარეზობაში კი უმეტესად დაარჩნენ.

წლებულ ზოგიერთ გუნდს, მისი სიძლიერის მიხედვით, უფლება მისცეს საბრძოლვე ერთიდან ოთხამდე ნაკრები გამოიყვანას. ასეთი პატივი წილად ხვდათ მოსკოველებს, რუსისა და საქართველოს წარმომადგენლებს. მოსკოველებს, როგორც წინა თამაშებში გამარჯვებულებს, უფლება ჰქონდათ ოთხი გუნდით ჩაბმულიყვნენ ბრძოლაში, მაგრამ სასპარეზოდ ორი სრულფასოვანი ნაკრებით გამოვიდნენ. რუსის სპორტსმენები სამი გუნდით იყვნენ წარმოდგენილი. რაც შეეხება საქართველოს, მან ერთი სრული და მეორე ნაწილობრივ დაკომპლექტებული ნაკრები გამოიყვანა. ამიტომ ჩვენი მეორე გუნდის წევრები მხოლოდ პირად პირველობაში ასპარეზობდნენ.

შეჯიბრების მონაწილე გუნდების სიმრავლემ, რა თქმა უნდა, კონკურენტული ვაზარდა და საპრიზო ადგილობრების ბრძოლა გაცილებით გაართულა. ყოველივე ამას და უკანასკნელ სპორტულ სეზონში გამოართული საკავშირო პირველობების შედეგთა გათვალისწინებით ჩვენი ნაკრები გუნდურ პირველობაში მეოთხე-მეექვსე ადგილი დაიკავეს ვარაუდობდა.

ვოსკრესენსკის საბრძოლვე უძლიერესები, როგორც მოსკოველები იყო, მოსკოველები აღმოჩნდნენ. გუნდურ პირველობაში გაიმარჯვეს და მეორე ადგილიც მათვე მოიპოვეს. მოსკოველებს მესამე გუნდით რომ გამოიყვანათ, ალბათ ისინიც გუნდურ პირველობაში საპრიზო ადგილისთვის იბრძოლებდნენ.

ერთი სიტყვით, მოსკოველებს დღესდღეობით იმდენად ძლიერი შემადგენლობა ჰყავთ, რომ გუნდურ პირველობაში მათ დამარცხებულ ფიჭვი ჩერჯერობით ნაადრევია.

ვოსკრესენსკში მესამე იყო უკრაინის გუნდი, ხოლო საქართველოს წარმომადგენლებმა, ისე როგორც I თამაშებში, მეოთხე ადგილი დაიკავეს. ასე რომ, საქართველოს ნაკრებს მხოლოდ მოსკოვისა და უკრაინის წარმომადგენლებმა აჯობეს. მართალია, კვლავ მეოთხე ადგილი დაიკავეთ, მაგრამ მაინც წინ წაგიწვიეთ. ამჯერად თუ მოსკოვისა და უკრაინის გუნდებმა გაგაჯობეს, I თამაშებში მოსკოველებმა, რუსისა და ლენინგრადის წარმომადგენლებმა გაგვისწირეს.

როგორც ხედავთ, უკრაინელები გუნდურ პირველობაში, I თამაშებთან შედარებით, საკმაოდ დაწინაურდნენ. როგორც საქართველოს ჰაბუკთა ნაკრების უფროსმა მწვრთნელმა სვეტლანა სიდოროვა გვიცხობა, უკრაინელებს ჩვენს გუნდთან შედარებით თანაბარი სიძლიერის სპორტსმენები ჰყავთ. ეს, უწინარეს ყოვლისა, განპირობებულია უკრაინაში სინქრონული ცურვის შედარებით მეტი მასობრიობით. სადაც მეტი მასობრიობაა, იქ არ ჩვენივე მეტია.

სამწუხაროდ, საქართველოში სპორტის ამ სახეობის მასობრიობა ჯერჯერობით ძალიან შორსაა სასურველისაგან. ჩვენი ნაკრები, ერთი ქუთაისელის გარდა, მთლიანად თბილისელი სპორტსმენებითა დაკომპლექტებულია. თუმცა, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ თბილისში მასობრიობის მხრივ საქმე კარგადაა.

ახლა დავუბრუნდეთ ვოსკრესენსკის სტარტებს, სადაც I თამაშებთან შედარებით პირად პირველობაშიც დაწინაურდით — ერთი ბრინჯაოს მედალი დაიგმასახურეთ. მესამე პრიზორი გახდა თბილისელი ნინო მაისურაძე, რომელმაც ამ წარმატებას ერთეულთა თანრიგში მაღლწია. მან ქუთაისელი ნინო ნანქელიანთან ერთად წყვილთა ასპარეზობაში მეოთხე ადგილი დაიკავა. ჩვენმა გოგონებმა მეოთხე ადგილი დაიკავეს ჯგუფურ ასპარეზობაშიც.

რაც შეეხება ჩვენი მეორე გუნდის წევრებს, მათგან წარმატებას არაფერი ელოდა და ისინი შეჯიბრებაზე გამოცდილების მისაღებად წაიყვანეს, რაც, ჩვენი აზრით, სწორი გადაწყვეტილება იყო. როგორც ხემათ აღვნიშნეთ, ჩვენი გუნდი არათანაბარი მომზადების სპორტსმენებით იყო დაკომპლექტებული. სწორედ ამიტომ იყო, რომ ისინი ჯგუფურ ასპარეზობაში რვის ნაცვლად ექვსი სპორ-

ტსმენი ჩვენს, რამაც მათ საპრიზო ადგილის მოპოვების შანსი ფაქტობრივად იმთავითვე დააკარგვინა. მართალია, მათ ჯგუფურ ასპარეზობაში მეოთხე ადგილის მაქსიმალური რაოდენობის (8) სპორტსმენებით დაკომპლექტება, რაც ქუთათა მეტ რაოდენობას მოუტანდა (აქ თითოეული სპორტსმენის გამოყვანა გუნდს 0,5-0,5 ქულას მატებს), მაგრამ, როცა საქმეში ერთი წოდებული სკოლის შედეგები ჩაეროდა, მაშინ საქართველოს წარმომადგენლები იმ მეოთხე ადგილსაც ვეღარ დაიკავებდნენ.

ჰაბუკთა თამაშებზე, სინქრონული ცურვაში, 1971 წელსა და შემდეგ დაბადებული სპორტსმენები გამოდიოდნენ, — გვეუბნება სვეტლანა სიდოროვა. — ჩვენი უახლოესი კონკურენტებს, უკრაინელებს, გუნდში მარტო 1971 წელს დაბადებული გოგონები ჰყავდათ. საქართველოს ნაკრებში მხოლოდ ერთი სპორტსმენი იყო 17 წლის, დანარჩენები — ორი წლით უმცროსები. ეს კი, მოგეგონებთ, ის ხანაა, ერთ-ორ წელიწადში განსხვავება საქმაო უპირატესობას რომ იძლევა, უფროსების სასარგებლოდ, რადა თქმა უნდა. რაც შეეხება მხადების პირობებს, ჩვენი გუნდი, ამ მხრივ, მეტოქეებზე მთელი თავით მაღლა იდგა.

უნდა ითქვას, რომ ასეთი ზრუნვა საქართველოს ნაკრებმა ვაშაშორთა კიდევ. ჩვენი გუნდი ჰაბუკთა II საკავშირო თამაშებზე კარგად გამოვიდა. ნაკრების უფროსმა მწვრთნელმა სვეტლანა სიდოროვა, ქუთაისელმა მწვრთნელმა ტატიანა კოსტრევაძემ, აგრეთვე თბილისელებმა მზია იაკობაშვილმა და ახა ჯაფარიძემ მაქსიმალურად, ან თითქმის მაქსიმალურად გამოიყენეს ის შესაძლებლობები, რაც გუნდს დღესდღეობით აქვს.

ისიც უნდა ითქვას, რომ მწვრთნელებს სპორტსმენთა მომზადებაში დიდ დახმარებას უწყევდნენ ჩვენი ცნობილი სინქრონული ცურვის ოსტატები, საკავშირო ჩემპიონატების პრიზორები და სსრ კავშირის თასის მფლობელები ლელა მამიაური და ნინო გელაშვილი, რომლებმაც მწვრთნელის ნიჭიც გამოავლინეს, ეს კი, თუ გავითვალისწინებთ, რომ საქართველოში სინქრონული ცურვის სპეციალისტთა დეფიციტს განვიცდით, სასიამოვნო ფაქტია.

და ბოლოს, გვიდა იმედი დავითოვით, რომ ჩვენი სინქრონული ცურვის ოსტატები, მათი აღმზრდელები, კვლავ ჩვეულ მინდობებითა და ენერგიით ივარჯიშებენ.

აბთანდელ გუარასაშვილი.

გამარჯვებული უხვალა

(დასასრულნი)

არც ისე მარტივია ასპარეზობის მონაწილე გუნდების ხელმძღვანელებს ამოცანა (საჭიროა 21 მობრუნების გამოყვანა — ეტაპების რაოდენობის მიხედვით): ამდენი მძლეოსანი დიდ სპორტულ-ორგანიზაციებშიც კი სანატრული ჰყავთ. ერთადერთი, ვინც შეტყაობდა, აღიარებდა ახარაშვილის ამანატორების ბოლო წლებში უცვლელი ჩემპიონი საქართველოს ფინჯულტურის ინსტიტუტია. გუშინწინდელი ვარჯიშის წინ მონაწილეთა საგანსახადო ბარათებში რომ ჩაგენხდით, დიდი თავისმტრევა იარაღ დაჭირდებოდით გამარჯვებულის გამოსაცხობად: ამ კოლექტივის თითქმის ყველა პირობიწალი საქართველოს სხვადასხვა ნაკრებშია.

დნარჩენ გუნდებს კი თავთავიანთი, „ტრადიციული“ პრობლემები აქვთ. საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის, მაგალითად, ჯაგინი ძლიერი ვიკა გუნდი ჰყავს. ქალთა ეტაპებზე იმდენ დროს კარგავს, მერე საქმის გაქოსწორება შეუძლებელი ხდება. ამანატორების კანონი კი ვაკეობს: ერთ სუსტ მონაწილეს შეუძლია თელი კოლექტივის შრომა გააქარწყლოს.

გასულ პარაკევს (კონსტიტუციის დღეს) ამანატორებმა, ტრადიციულად სტარტს ლენინის მოედანზე აიღო; ქალაქის 30 გუნდი ჩაება გაიხეთ „თბილისის“ მიერ დაწესებული პრიზისთვის ბრძოლაში.

უხვალა

უნდა ითქვას, რომ აღრინდელ წლებთან შედარებით ამ შეჯიბრებაში, იქნებ ბევრად არა, მაგრამ გარკვეულად მაინც დაკარგა ინტერესი, უფრო ზუსტად კი — მისი დონე დაქვეითდა. ერთადერთი, რაც ასე თუ ისე, სტატუსს უნარჩუნებს ამანატორებს, მონაწილე გუნდების ხელმძღვანელთა კეთილად პატივმოყვარე ზრახვებია: გამარჯვებას ყველა დიდ წარმატებად მიიჩნევენ და ამის სურვილი მუდამ კარგ სამსახურს უწყევდა ასპარეზობის დონესა და მიზნებლობას.

გუნდები ახლაც თავგამოღებით გაიჭრნენ წინ, მაგრამ სულ მაღლა, რამდენიმე ეტაპის შემდეგ, ყველაფერი „კოლაპსში“ ჩაიდა: ყველასგან მოშორებთ, ერთმანეთს ცვლიდნენ და ენულად მიზნობდნენ ფინჯულტურის ინსტიტუტის სტუდენტებს, მათ უკან კი მართლაც დაბადული ბრძოლა იყო გამართული მეორე ადგილისათვის. ამ პროცესის ერთმანის შეუპოვრად ინარჩუნებდა მოსწავლე სპორტსმენებით დაკომპლექტებული 26 კომისრის რაიონის გუნდი, მაგრამ თანდათან პოლიტექნიკური ტექნიკის და სახელმწიფო უნივერსიტეტის მონაწილეებაც გამოაჩინეს ძალა და მეორე ადგილისათვის შეჯიბრება საკუთარ პრიზორტულად გაიხადეს. ყველაფერი ბოლო ეტაპზე გადაწყდა: პოლიტექნიკური ტექნიკის მოსწავლემ გენად მამუკაშვილმა აჯობა მეტოქეს და სამი წმით ადრე მიიჭრა ფინიშთან. ფინჯულტურის ინსტიტუტის მობრუნალებს კი ჯერ კი-

დევ ერთი წუთით ადრე გადაეკვეთა ფინიშის ხაზი, ამგვარად, აბსოლუტურ ჩათვლაში კვლავ უძლიერესი იყო საქართველოს ფინჯულტურის ინსტიტუტის გუნდი, რომელიც ასეთი შემადგენლობით გამოდიოდა: მანია ანდრეევს, კაბაბერ გოჭაძე, თალიკო რამაზაშვილი, ლიანა ნონიშვილი, დავით ჯოჯუა, მარინა შოშინა, ედიტა ჰვალუა, დიმიტრი კომარტოვი, ოლეგ ბერიოზინა, ლე-

ონიდ იაბჩენკო, ანდრეი რაიკოვი, ქეთევან ბაიჭაძე, ოლეგ ანდრეევ, ივანე ივანოვი, ტატიანა კარჩევაია, ამანახა მამიკონიანი, ახა ვაშარაძე, ევგენი პოპოვი. გუნდს მწვრთნელად არიან ბონოდ გველსეანი და ვია ქემოკლიძე. გამარჯვებულებმა მანძილი 17 წუთსა და 54,1 წამში დაფარეს. II ადგილი, როგორც უკვე ვთქვით, დაიკავა თბილისის პოლიტექნიკურმა ტექნიკ-

უმმა (უფროსი მწვრთნელი ნუნა გაგოშიძე) — 18,52,0. მესამე — თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი (ოთარ გულოშვილი) — 18,55,9.

კოლეჯული ჯგუფების მიხედვით საპრიზო ადგილები ასე განაწილდა.

I ჯგუფი (უმადლები ხასწავლებელი). 1. ფინჯულტურის ინსტიტუტი; 2. უნივერსიტეტი; 3. პოლიტექნიკური ინსტიტუტი — 19,01,6.

II ჯგუფი (ტექნიკურები). 1. პოლიტექნიკური, 2. საფინანსო-ეკონომიკური — 21,53,7; 3. მანქანათმშენებლობის — 22,02,6.

III ჯგუფი (რაიონები). 1. 26 კომისრის; 2. ლენინის — 20,32,4; 3. საქარხის — 20,33,0.

IV ჯგუფი (სპორტკლუბები). 1. „ფიჭვი“ — 20,36,7; 2. „სონათო“ — 21,02,0; 3. „ელმავალი“ — 21,07,9.

შეჯიბრებას ახლაც ამოცილი,

საქმის მცოდნე მსაჯები უძღვებოდნენ ნუნა გაგოშიძის ხელმძღვანელობით. ტიანის ყველაზე კრიტიკული მონაწილე მეტისმეტად დატვირთულ მაგისტრალზე, საკომპლერნო ზაზრის ახლოს იყო, სადაც განსაკუთრებული სიფრთხილეა საჭირო.

ასეთ ამანატორებში მონაწილეთისთვის, რომელიც გარკვეულ დროით აფერხებს ქალაქის მოძრაობას, ოლიმპიური ლევიზი (მთავარა მონაწილეობა) არ გამოდგება. მაგალითად, სპორტკლუბ „მოდენას“ გუნდმა ფინიშთან მეტისმეტად დააგვიანა და გაუმართლებლად გაწვლა ასპარეზობა, ძალზე სუსტი გუნდები გამოიყვანა სხვა რამდენიმე ორგანიზაციამ.

მაგრამ როგორ უნდა შევასდენ ფინჯულტურის ტექნიკების ხელმძღვანელთა პოზიცია, რომლებმაც არაღ ჩააგდეს ეს მნიშვნელოვანი შეჯიბრება და უნდა არ გამოიყვანეს. არადა, თუ საქმე საქმეზე მიდგა, ფინჯულტურის ინსტიტუტის შემდეგ გუნდის დასაყვამლებლად ყველაზე საუკეთესო პირობები ამ სასწავლებელშია. საინტერესოა, როგორი კონტინენტი იყვება ეს ტექნიკები და თუ ეს სწორად კეთდება, სად არიან მათი სპორტსმენები? საკვირველია, რომ სასწავლებელი, რომელიც ფინჯულტურული კადრების სამწოდლო უნდა იყოს, ასეთ მაგალითს იძლევა.

პირობა აკავასაშვილი

ს უ რ ა თ ე: ამანატორებში გამარჯვებული საქართველოს ფინჯულტურის ინსტიტუტის გუნდი. აღექანადრე კოტორაშვილის ფოტოები.

80 წუთი „აია, ვაზაძე!“

ქუთაისი. ცენტრალური სტადიონის რეგბის მოედანი. 7 ოქტომბერი. „მშენებელი“ (ქუთაისი) — ხაშურ-საქარა აკადემია (მონინო) 16:9 (12:3).

„მშენებელი“: ურულოანი; ვაბრიძე, ჯიბარტელიანი, ძოწენიძე, ხაშურაძე; ძაგნიძე (გეგელია, 70), ლოსხაძე; ბაბუნაშვილი, ტურქელაძე, ლილუაშვილი, გრიგალაძე, ისაკაძე, ოდიშარია, წაჭუჭუბია, ფხაკაძე.

სა: მირონოვი; სუხოვი, ნეჩუვი, კახატაძე, ვრობაძე (ხოროვი, 70); კორნიენკო, ფრანცუშოვი; ივანოვი, ბურმისტროვი, ბორისოვი (კირიაკოვი, 45), კლიმენკო, ჰუსეინოვი (ემელიანოვი, 5), კუშნარიოვი, სოკოლოვი, ოვჩინიკოვი.

მსაჯი — იური კიანოვი (მოსკოვი).
გოლები: „მშენებელი“ — 2 ლელო (7, ოდიშარია; 49, ლილუაშვილი), რეალიზაცია (7, ძაგნიძე), 2 ხაჯარაძე (15,20: ძაგნიძე); სხა — ხაჯარაძე (32), ლელო (79) რეალიზაციით: მირონოვი.

ასეთ უკომპრომისო, პრინციპულ ორთაბრძოლას მუდამ ახლავს თავისებური ფსიქოლოგიური ფაქტორი. პირველ წარმატებას ის გუნდი აღწევს, რომელიც მეტოქეზე ადრე გადალახავს ამ ზღუდეს. გამომავლის არც ეს მატჩი გამოდგა. პირველი ხუთი წუთი მძიმედ წარიმართა. ასეთი ნელი ტემპი, ნერვული თამაში, თითქოს ერთგვარი შტრილი გამოდგა გრიგალის წინ. დიან, სხვანაირად ვერ შეეფასებთ იმ ტემპს, ტაიმის და-

მერე კი 45 მეტრიდან კიდევ სამი ქულა შესძინა გუნდს. დიან, „მშენებლის“ სწრაფი ამ დღეს მისპინელთა ყველა შეტევის სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორი, გუნდის ნამდვილი ლიდერი იყო; ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, რადგან ამ დღეს სწორედ მან გამოიყვანა გუნდი მინდორზე, კაბიტისაგან კი ყოველთვის სამაგალითო თამაშს მოითხოვეს და არც ნუგზარმა გაუცრუა ეს იმედი. მან და შეკრების ნახევარმცველმა მამუკა ლო-

ლა მონაკვეთში თავგანწირვით თამაშობდნენ ჩემპიონები. ისინი ოსტატურად ბოკავდნენ მეტოქეს და სწრაფ მონინოელებს გასაქანს არ აძლევდნენ. „მშენებლის“ ყველა რგოლი შეწყობილად მოქმედებდა და სტუმართა კარის ხაზთან ზედღებულ იქმნებოდა უაღრესად სანიდითო მომენტები. 49-ე წუთზე მფრინავების ჩათვლის მოედანთან დანიშნულ შეკრებისას სტუმრები დაჯარიმდნენ და ქუთაისელმა რეგბისტებმა უაღრესად ოსტატურად გაითამაშეს ბურთი: ლოსხაძე რიქე — ტურქელაძე — წაჭუჭუბია — ლილუაშვილის სწრაფი კომბინაციის შემდეგ ამ უკანასკნელმა მძლავრი ბიძგიტ ვაზარაძე დაუვის ხაზი და ნახტომით ძალზედ ეფექტური ლელო გაიტანა — 16:3.

მატჩის ბედი გადაწყვეტილი იყო, მაგრამ მონინოელები ასე იოლად არ შეურყვინებლდნენ მარცხს. ისინი ხომ „მშენებელთან“ წელს უკვე მეოთხედ აგებდნენ თამაშს. ამიტომ სტუმრები ბოლო წუთებამდე თავგამოდებით იბრძოდნენ. მას შემდეგ, რაც მოედანი დატოვა ძა-

საბო მსპარს-ინტერვიუ

ვალუაშვილისა და მეგობრების ალყაში მოქცეულ ლუგლასის დამარტონელებს არც თუ ისე იოლი საქმე იყო. ამიტომ მოდით, მთავარ მწვრთნელთან უფრო ღრულად და გააზრებული დიალოგი ახლო მომავლისათვის გადავლოთ. პირველი შთაბეჭდილების განხილვა კი ნუგზარ ძაგნიძეს ვთხოვთ, ვისაც პირველმა ეს დიდი წარმატება ერთი წლის ჩალოშვილმა მიულოცა და არც შემდეგ მოშორებია თავის ჩემპიონ მამას.

ნუგზარ ძაგნიძე: „ლაპარაკიც კი მივირს და ვერც იმ სიხარულის გადმოცემას შევძლებ, რომელსაც გუნდის თითოეული წევრი განვიცდილი. ეს გამარჯვება ყველა თაობის ქართველ რეგბისტებს ეკუთვნის. სწორედ მათმა გაცვალებმა ბოლოში მიგვიყვანა მეორედ ჩემპიონობამდე.“

ვულოცავ ჩვენს ბიჭებს და მათ ისახელით დიდი მადლობა მსურს გადავუხადო ყველას, ვინც გულთ გვისურვებდა ამ გამარჯვებას; ასეთი მეგობრები კი ბლომად გვყავს, რაც მეტ ძალას გვმტებს...“

იური კიანოვი: მატჩის მსაჯი: ჟულიანოვი და დამაბული მატჩი გამოდგა. ალბათ შეამჩნევდით, ერთი წამითაც არ მქონია მოსვენება: იყო ჯარიმის ზღვარზე თამაშის ცდებიც, მაგრამ ორივე გუნდის რეგბისტებმა შეძლეს ნერვიუბის მოთოკვა, რაც ბუნებრივია ასეთი მატჩის დროს, და თამაშიც საკმაოდ კორექტულად წარიმართა.

ამ დღეს ქუთაისელი რეგბისტები შეუდარებელი იყვნენ და მათ დამსახურებულადაც გაიმარჯვეს ასეთ ტიტულოვან მეტოქესთან. ვულოცავ „მშენებელს“ ჩემპიონობას.“

დავით კილასონია: საქართველოს სპორტსახეობის მთავარი მწვრთნელი რეგბისტი: „ალბათ გასაგებია ჩემი დიდი სიხარული. ჯერ ერთი, როგორც რეგბის მწვრთნელის, და მეორეც, როგორც ძველი რეგბისტის. დიან, ქუთაისელებმა თავლახლოვად დაამტკიცეს, რომ მათი შარშანდელი ჩემპიონობა შემთხვევითი არ ყოფილა. თუნდაც ეს მატჩი ავიღოთ, სადაც მასპინძლებმა პირწმინდად სძლიეს აკადემიის გუნდს და მას წარმატების მცირედი შანსიც კი არ დაუტოვეს. ასე დამაჯერებლად მოიპოვეს მათ ჩემპიონის წოდება. ყველა ქართველი ვეტერანი რეგბისტის სახელით გულითადად ვულოცავ მათ ამ თვალსაჩინო წარმატებას.“

ნელ-ნელა მიწყნარდა ვენბათლევა სტადიონზე. შეიშმა ქალაქის ცენტრისკენ გადაინაცვლა. ჩაცხრა გულშემატკივართა ოვაციები... გასაგებია მიზეზის გამო, უკანასკნელი ვტოვებდით არენას. იქ კი, სტადიონის მისადგომებთან, სიამოვნება ბრუნდებოდა ქუთაისელი ბიჭუნათა დიდი ჭკუდი ხმაშეყოებით გაიძახებდა: „აია, ვაშა, აია, ვაშა!“

ალბათ, ასე იწყება ჩემპიონობის ტრადიცია მრავალმხანაველ რიონისპირა ქალაქში.
თამაზ ხარაბაძე,
„ლელო“ საკუთარი კორესპონდენტი.
ქუთაისი.

თემურ ჯავახიძის ფოტოები.

რჩენილ დროში რომ შესთავაზეს მასპინძლებმა მეტოქეს; შესთავაზეს სულ ახლო წარსულში საბჭოთა რეგბის მოდის კანონმდებელ გუნდს, რომელიც ამ დღეს შეგირდის როლში აღმოჩნდა. ეს იყო ბრწყინვალე რეგბი, რომელიც სიახლოვება და სიახლოვე კი მოპვარა გუნდის მრავალრიცხოვან ქომაგებს. დიან, მოედანზე ჩემპიონი თამაშობდა ჩემპიონის შესაფერისი კლასით, „შემართებით“ და მონდობით...“

მე-6 წუთზე ძაგნიძემ ოსტატურად თამაშა ფეხით და ბრძოლაზედ მონინოელთა ჩათვისის მიუდანთან გადალახა. დერფანში შემოგდებულ ბურთს ორი ხელით დაეფარა ისაკაძე (უნდა ითქვას, რომ მან ამ დღეს თითქმის ყველა ბურთი მოუფო მეტოქეს). ქუთაისელებმა ბოლო შექმნეს, აქ კი მეტოქემ თამაშვარე მდგომარეობის წესი დაარღვია. კარის ხაზიდან ხუთ მეტრში დანიშნული საჯარიმო ყოველთვის დიდ უპირატესობას აძლევს მშენებლებს, რადგან მათი ლონგერი მორკინალები მძლავრი ბიძგიტ უკან ახევიანებენ მეტოქეს. ახლაც ასე მოხდა: კოლექტიური შეტევა ოდიშარია პირველი ლელოს გატანით დაავიჯინა. ძაგნიძემ თითქმის აუტის ხაზიდან მოქრილად დაარტყა და ესოდენ უხერხული ადგილიდანაც გაიტანა გოლი.

შემდეგ, მე-15 და მე-20 წუთებზე, ძაგნიძემ მეტოქეზე ოვაციები დაიმსახურა, როცა ჯერ ზუსტად მოედნის შუაგულიდან, 52 მეტრიდან (1) მლიერი დარტყმით ბურთი ზუსტად გაატარა ძელებს შუა,

საბერიძემ აშკარად დაჯანს გა-მოცდილი მეტოქე და დიდი წვლილიც შეიტანეს გუნდის წარმატებაში.

ამ დროს გუნდის ვეტერანი კაპიტანი რობერტ ობოლაძე ჩვენს გვერდით იჯდა ტრიბუნაზე და, მგონი, მოთამაშეებზე მეტლაც ლელოდა. რობერტმა თავისი სიტყვა მონინოში თქვა, სადაც მთელი თავისი გამოცდილება და მონდომება ჩააქსოვა ძნელ მატჩში, ახლა კი იქ მიღებული მძიმე ტრავმის გამო ტრიბუნაზე გულისხმეთქვა ხვდა წილად.

„არა, ჩვენი ბიჭების შეჩერება დღეს შეუძლებელია. ისინი თავგანწირვით ითამაშებენ; რაც დათქვეს მატჩის წინ, იმას ასრულებენ. ამიტომ ასეთი გამოცდილი მეტოქეც კი დაანბნეს; ნამდვილად ვიგებთ“ — გამოცდილი რეგბისტის ეს სიტყვები თანდათან სულ უფრო ისხამდა ხორცს. თვით ვაგარი-ნელთა ლიდერი, იგორ მირონოვიც კი შედრკა: მან ზედღებულ ორჯერ ისეთი შდგომარეობიდან აიკლია მიხანს საჯარიმები, რომ თანავუნ-ღელებს ვეღარც კი შეხვდა თვალებში.

როგორც მოგეხსენებათ, რეგბის უფრო ხუთწუთიანი შესვენება და ძალზედ ჰირს უშურველად გაღებული ენერჯის აღდგენა. მაგრამ შესვენების შემდეგ მასპინძლებმა კვლავ მაღალ ტემპში დაიწყეს თამაში. სტუმართა ყოველცდას, გარდატეხა შეეტანათ მატჩის მსვლელობაში, შედეგი არ მოჰყოლია, რადგან მოედნის ყვე-

გნიძემ, მეტი თავისუფლება მიეცა მირონოვს და მანაც თავისი ინდივიდუალური გარღვევა ლელოს გატანით დაამთავრა. მაგრამ ეს უკვე არაფერს ნიშნავდა. ამ დღეს ბრწყინვალედ მოთამაშე ქუთაისელი რეგბისტების ძლევა, ვფიქრობთ, არავის შეეძლო და ეს დადასტურა კიდევ მოსკოველი არბიტრის საფინალი სასტენმაც.

16:9 — ასეთი ანგარიშით სძლია „მშენებელმა“ ძირითად მეტოქეს და ზედღებულ მეორედ მოიპოვა ქვეყნის ჩემპიონის საბატო ტიტული. ალბათ, წარმოიდგენთ, რა განუ-მეორებელი ზეიმი ექმნებოდათ ორგზის ჩემპიონებს, და არც თავიანთი ზორბა მწვრთნელის პაერში ავდებდა გასჭირვებით. დიან, ამ წუთებში გულთბილ მილოცვებს ლეზულობდნენ გუნდის წევრები, ვინც ამ დიდ გამარჯვებას სჭედდა; მწვრთნელები დუგლას კათეღლა-შვილი, ოლეგ ლიპარტელიანი, მურთაზ დაღუნაშვილი, გუნდის უფროსი გიზო ცეტიშვილი, ექიმები მერაბ გაბიაშვილი, მისაქისტი თემურ მინდიაშვილი, ადმინისტრატორი ანზორ ალხაზაშვილი, რეგბის საქალაქო ფედერაციის თავმჯდომარე რამაზ ყაჩაღელი, სახლმშენებელი კომბინატის დირექტორი თამაზ ბერიკაშვილი, რომელთა მეგობრული, ვაკაცური თანადგომითა და მხარდაჭერით „მშენებელმა“ ასეთი საბატო მწვერვალის დაპყრობა შეძლო.

ასე დამთავრდა ეს მატჩი, რომელმაც ახალი ფურცლით შეავსო ქართული და ქუთაისის სპორტის მატჩიანე.

სსრ კავშირის ჩემპიონატი რეგბისში

თბილისი. „ლოკომოტივის“ სტადიონი. 7 ოქტომბერი.

რჩ: „ელმაჯალი“ (თბილისი) — „ავიატორი“ (კიევი) 14:15 (14:12).
რჩ: ზედღებები; შეტეველი, ხაცერაძე, ჰეიშვილი, მანთიძე; თავაძე, ვაბრიძე; ბაკურაძე, ძიძაძე, შუბიტიძე (კ. გიუნაშვილი, 3), ხუაძე, კაშია, მონიავე, გ. გიუნაშვილი, ჯავახიშვილი.

„პეპლონი“: გონიანი; ოლეფ-ირენკო (ხენჩიშინი, 54), პისკო-ვოი, რუდენკო, ივანოვი; კანა, კრავჩენკო (ზახარენკო, 45); ალ-ექსანდროვი, ლევიჩოვი, ფეშჩენკო (ზახარია, 59), კოცინი, ვრობაძე, მა-ზალცევი (შუბა, 63). ხაირუდინი, მინა.

მსაჯი — ვალენტინ ბახტაროვი (მოსკოვი).

გოლები: რჩ — 3 ლელო (15, მეტრეველი; 28, მანთიძე; 39, თავაძე); რეალიზაცია (40, ხაცერაძე); „ავიატორი“ — 3 ხაჯარაძე (10,36,63:მინა), ლელო (21, ოლეფირენკო) რეალიზაციით (მინა).

ბოლო ტურში თბილისელებმა მეტად დასახან მარცხი განიცადეს. ერთი რომ, „ავიატორს“ ჩვენებმა სულ ექვსი დღის წინ დამაჯერებლად სძლიეს კიევში. მეორეც, საქმარის იყო, რკინიგზელებს ეს მატჩი მოეგოთ, რომ შეიძლო-ანი კრიზისის შემდეგ საბჭოთა რე-

გბის პირველ ზუთულში დაბრუნ-დებოდნენ.

სამწუხაროდ, თამაში ისე წარი-მართა, რომ „ელმაჯალს“ სანუკვარ მეხუთე ადგილამდე ორადღობი ქულა დააკლდა. არადა, თბილისელთა დამრტყმელ მატჩის დასაწყისში კარის პირდაპირ დანიშნული სა-ჯარიმოდან და რეალიზაციიდან ერთი რომ შეეგდო, „ავიატორი“ წაგებდას ალბათ ვერ გადაურჩებო-და.

კიევლებმა, რომელთაც მოგება აღარაფერს აძლევდა, მიანც უინია-დენ იბრძოლეს. მასპინძლები კი თავიდანვე ზედღებულ ლელოვებ-ეტეობა, თბილისელთა განახლებ-ულ გუნდს გადამწყვეტი მატჩების სითამაშოდ გამოცდილება ჯერჯერ-ობით არ ჰყოფნის. მიუხედავად

ამისა, შეხვედრის პირველ 60 წუთში „ელმაჯალმა“ თავდასხმაში მიანც საკმაოდ მინაარსიანი თამა-ში გვირგვინა და შესვენებამდე სა-მი ლელოც გაიტანა. მასპინძლებს არც „ავიატორი“ ჩამორჩა. კიევე-ლებს ამ დღეს ვერ იცნობდით:

თბილისში წინა სტუმრობისაგან გა-სხვავებით, მათი მოთამაშენი, პი-რველ ყოვლისა — კანა, განდავან სირბილის ნაცვლად, ბურთით წინ მიიწვედნენ, მასპინძლები კი მეტ-წილად ვერ ბოკავდნენ მოიერიშეს. ყოველივე ამას, „ელმაჯალის“ ზო-გი მოთამაშის მიამიტურ შეცდომე-ბთან და გაუმართლებელ სითამა-ში გადაწყვეტილებებთან ერთად, არეულობა შექმნა თბილისელთა ისედაც ნერვულ თამაშში და, რო-ცა სტუმრები შესვენების შემდეგ

ქართული გეგმობითი სპორტი

ოლიმპიკი პილბო

ნამდვილად ოქტობრულ გზაზე დაგვიღვა ქართველ სპორტსმენებს, ამას აღსატყობს ქუთაისის ოლიმპიკალურ სპორტულ ცენტრში 12 მედალი, ეს დიდი წარმატება კი თქვენმა წინამძღონებმა განაძტოცა და გადალახა.

კიცი ძნელია ასეთი წარმატების მოპოვება, მაგრამ ოლიმპიკლებს რთულია მისი შესრულება, თქვენ კი ეს შესრულება შესრულით ვაქცევეთ, ოსტატურად თამაშისა და დიდი ძალისხმევას წყველობით.

ქართველ ოლიმპიკებს სხვა-რთი გოლოცვით ამ დიდ გამარჯვებას. გვეუბნება, მალე რეგბის ოლიმპიური სახეობა გახდება და აქცე გვეყოლება ოლიმპიური თამაშების ქართველი ჩემპიონები.

გოლია მასპინძელი, XXIV ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი, თბილისის „ლოკომოტივის“ ოსტატ უნდუბრად და გუნდის წევრი.

ჩვენს გავსახელები

მასპინძელთა ყვებინებებს და ვეგაულოვებდა, რა ოლიმპიკად თბილ მეგობრობა გვქმნება, კიტი და ლონგის სიხარული ექვსს, ამიტომ ტოთხედობადაც აქვთ გულთბილად გადავცეთ ამ წუთად თბილისელებს, რომლებს ჩემპიონობა.

მალოვს ბუნებრივად მიუ-ჩენს ოქტომბრის ტიტულით, ჩემპიონი აღდა, რეგბისტი, კი ვინაა, უფრო ნიბოდა პირველი ადგილი დაჯიჯიროს გათამაშების XXIV ოლიმპიკულ თამაშებში. ჩემპიონობა, ახლა პირველი ოლიმპიკალური გულთბილად გულთბილად ვაქცევეთ, რომლებს ჩემპიონობა.

თქვენს წარმატებას დიდი სტიმულია ჩვენთვის და თხოვრთ თავი და ვხვდებით რომ ასეთი თვეთა ვეგვიჩაგრანს „ლოკომოტივი“-ში.

ჩემპიონი, მისაქისტი, ქუთაისის „ლოკომოტივის“ ოსტატ უნდუბრად და გუნდის წევრი.

ქაისნოარისკის ეტს-ისა და ალ-მა-ათის ასკისა შეხვედრა, რომელ-საც ვერცხლისა და ბრინჯისა მე-ღლების ბედი უნდა გადაწყვიტა, პარასკევს არ გამართულა. მოსკო-ვის გუნდების — „ლოკომოტივი-სა“ და „სლავს“ მატჩი დამთავრ-და ფრედ (13:13) და სანუკვრო ტურნირში ადგილები საბოლოოდ ასე განაწილდა: 5, „სლავი“ (13 ქული), 6, „ლოკომოტივი“ (13), 7, რჩ „ელმაჯალი“ (12), 8, „ავი-ატორი“ (10).

